

עמ"ת 41523/08/22 - ו' נ' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 41523-08-22 נעים(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 299946/2022

בפני	כבוד השופט דניאל פיש
העורר:	ו' נ' (עציר)
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל

החלטה

בפני ערר על החלטות בית משפט השלום מימים: 10.8.22, 16.8.22 ו-17.8.22.

נגד העורר הוגש כתב אישום בגין אלימות כלפי אשתו.

בהחלטה הראשונה מיום 30.6.22 צוין, שהסנגור לא חלק על קיום ראיות לכאורה ובסופו של דבר, באותה החלטה, החליט בית המשפט להזמין תסקיר מעצר טרם קידום הדיון.

בין לבין התחלף הייצוג של העורר.

ביום 27.7.22 הוגש תסקיר שבסופו של דבר לא המליץ על שחרורו של העורר לחלופת המעצר שהוצעה.

בהחלטה מיום 10.8.22 צוין, שהסנגור העלה טענות לקיומן של ראיות לכאורה או עוצמת הראיות ובית המשפט לא היה מוכן לדון בהן.

לאור מסקנות התסקיר שהוגש הוחלט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

הוגשה בקשה לעיון חוזר ובלא שהתקיים דיון נקבע (על ידי השופט זיאד סאלח) שלא חל שינוי נסיבות, והבקשה הועברה לכב' סגנית הנשיאה שתחליט בה.

ביום 17.8.22 ניתנה החלטה שאין הצדקה לקיום דיון נוסף בפגרה. עם זאת, בית המשפט הורה על קבלת תסקיר משלים לעניין איזוק אלקטרוני במסגרת החלופה החדשה שהוצעה, ונקבע דיון ליום 7.9.22.

הסנגור העלה שורה של טענות, ובין היתר כי אין מניעה לבקש לדון מחדש בשאלת סוגית קיום הראיות לכאורה, במידה והדבר לא נידון, ועל אף ההודאה שניתנה בעניין זה קודם לכן (בש"פ 6185/19) כאשר נטען שחל כרסום בראיות. נטען שמסקנת שירות המבחן אינה מבוססת, ושהיתה צריכה להינתן המלצה גם ללא התייחסות מצד המתלוננת, שבחרה שלא לשתף פעולה ואין דבר זה צריך להיות בעוכריו של הנאשם.

לחילופין, נטען שהיתה חובה לדון בחלופה החדשה שהוצעה ולשקול במסגרת זו הוספת איזוק אלקטרוני, כפי שהתאפשר בחלופה החדשה. נטען, שהיה מקום לשמוע את החלופה ולהורות על שחרור העורר בעקבותיה. לחילופין, נטען שבית המשפט לא היה צריך לעכב את הדיון לקבלת תסקיר משלים, והיה מקום להתרשם באופן בלתי אמצעי מהחלופה החדשה, גם ללא תסקיר.

המדינה טענה שיש לדחות את הערר. נטען, שלא היה מקום לפתוח את סוגיית קיום הראיות לכאורה, לאחר שהסנגור (הקודם) הודה בקיומן (בש"פ 2345/22).

בנוסף, נטען שלא חלף די זמן שייחשב לשינוי נסיבות לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי, ונטען, שהחלטות בית המשפט היו מאוזנות.

עיינתי בכל ההחלטות שניתנו על ידי בית משפט קמא, ולא מצאתי שנפל פגם מהותי בהליך, הן בצד המהותי והן בצד הדיוני. בשלבים הראשונים אמנם נקבע על בסיס הודאת הסנגור דאז שקיימות ראיות לכאורה, ובעניין זה ישנן גישות שונות בבית המשפט העליון באשר לאפשרות לחזור ולחלוק על קיומן של ראיות לכאורה מחדש (ראו: בש"פ 9049/17 ו-בש"פ 2196/15).

מכל מקום, הערר הנוכחי הוגש מוקדם מידי, כאשר בית משפט קמא לא סתם את הגולל על האפשרות שבסופו של יום ישוחרר העורר והורה על הכנת תסקיר משלים, שיבחן את החלופה החדשה שהוצעה, לאחר שחלופה ראשונה נמצאה לא מתאימה. לטעמי, מסור לבית המשפט שיקול דעת אם לשמוע מפקחים בטרם עריכת תסקיר או לאחריו, ואין מקום להתערב בהחלטה שניתנה באשר לכך.

בסיכומי של עניין, לא מצאתי שנפל פגם ברצף ההחלטות שניתנו עד כה והערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ד אב תשפ"ב, 21 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.